

ACC. N:R M. 14174: 1-3.

Landskap: Skåne Upptecknare: P. A. Svensson, Tjörnan
Härad: S. Aska, V. Gäinge Berättare: " " "
Socken: Stöja, Stänglinge, Tjörnan Berättarens yrke: f. d. kantar o. folkskollärare
Uppteckningsår: 1956 Född år 1871 i Stöja

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Religiösa inslag i kvinnavedningen. s. 1-3.

Lu F 106

M. 14174:1.

Landskap: Skåne Upptecknat av: R.A.Svensson
Härad: S. Åsbo och V. Göinge Adress: Tjörnarp
Socken: Höja, Häglinge och Tjörnarp Berättat av: R.A.Svensson
Uppteckningsår: 1956 Född år 1871 i Höja *106*

1.
Icke sällan har jag sett broderiarbeten med religiösa motiv, bibelspråk eller religiösa tänkespråk. Det har dock endast varit i sådana hem, i vilka medlemmarna hava religiösa intressen. De hem, på vilka jag syftar, ha till största delen varit anslutna till Evangeliska Fosterlandsstiftelsen och Kristianstads Traktatsällskap, vilka båda äro nära förbundna med statskyrkan. Jag har emellertid också sett sådana i hem, i vilka medlemmarna varit anslutna till Svenska Missionsförbundet (Waldenströmare) *S*ådana prydnader har man haft, så länge jag minnes. I allmänhet syddes de i hemmen av någon kvinnlig hushållsmedlem.

Rätt ofta hade man tavlor-- man har sådana ännu-- med svart botten, och på denna hade man lagt vackert staniolpapper, ordnat till ett kors samt en senyens: t.ex "Han är vår frid," "Jesus är vår frid," eller "Gud skydde vårt hem!" Jag vet bestämt, att på ett ställe, ett hem, hjälptes far och mor att tillverka en sådan tavla. Sådana tavlor voro i allmänhet 60 cm långa och 50 cm breda. De omgävos ofta av en gul och ganska vacker ram.

På många hem, i vilka familjemedlemmarna hade religiösa intressen, hade man tavlor, ungeför 30 cm långa och 20 cm breda, med inramade bibelspråk. Sådana bibelspråk voro: "Så älskade Gud världen, att han utgav sin ende Son", "Se, Guds Lamm," "Saligt är det folk, som förstår att jubla." Man köpte de "tryckta korten" på någon bok-eller pappershandel, och så inramade man dem själv

ACC. N:R M. 14174:2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

På flera ställen har jag sett tavlor av strålj med en änglabild i mitten och något ord sytt t.ex "Se, Guds Lamm" eller "Herrens uppehåller min själ." I många hem har man tavlor med Den Korsfäste eller Jesu huvud med törnekrona. En annan tavla, som jag sett på flera ställen är Jesu samtal med den samaritiska kvinnan. Även "den barmhärtige samariten" finnes ^{som tavla} i åtskilliga hem. Har man ---- och det har man i icke få hem-- en trappa från tamburen och upp till något eller några rum på "andra våningen", så har man ofta på väggen mittför trappan vykort med religiösa inslag.

Naturligtvis har man på många ställen ett stort kort, på vilket präster och klockare i pastoratet sedan åtskilliga årtionden tillbaka äro avbildade. I ett och annat hem, men de äro nog ganska få, har man ett krucifix. Däremot har man i icke få hem en Kristusbild av gips. De stå ofta på någpn hög möbel t.ex ett skåp.

En familjebibel fanns och finnes säkerligen i alla hem, men hur mycket den användes, är en annan sak. I detta fall en liten historia, som är absolut sann:

Kyrkoherde S. kom en dag till en gammal änka, mor Kersti Per Johns. Han satt där och pratade med henne en god stund om andliga ting. Plötsligt frågade han: "Har mor någon bibel?"

"Jo, jo, men, har ja så," blev svaret.

"Får jag se den," bad prästen.

Det tyckte inte mor Kersti riktigt om, men hon kunde ju inte neka prästen utan måste skaffa bibeln, eftersom han hade begärt

ACC. N:R M. 14174:3.

den. Nu gick Kersti bort i rummet och öppnade locket till en kista samt plockade upp täcken, filter och pudor. Nere under allt detta låg bibeln, som hon tog och lämnade prästen

Vid vigslar i hemmen anordnades vanligtvis ett litet altare. En byrå fick i allmänhet tjänstgöra. Framför hade man en matta, och på den stod en lång eller två korta pallar, på vilken eller vilka brudparet under vigseln kunde knäfalla. Pallar funnos åtminstone i de flesta hem. Till bröllophögtiden blevo de överklädda med tyg, icke sällan grönt

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3.